

Sygn. akt III RC 90/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sławomir Lewandowski

Ławnicy: -----

Protokolant starszy sekretarz sądowy Małgorzata Mazela

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2021 r. w C.

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko A. S. (1)

o podwyższenie alimentów

1. zasądza od pozwanego A. S. (1) na rzecz powoda M. S. podwyższone alimenty w kwocie 1500 (jednego tysiąca pięciuset) złotych miesięcznie, w miejsce dotychczasowych alimentów w wysokości 1000 (jednego tysiąca) zł., orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 09 maja 2016 r., wydanym w sprawie o sygnaturze I C 550/16, płatne począwszy od dnia 03 sierpnia 2020 r. do dnia 10 - tego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie opóźnienia z zapłatą każdej raty do dnia jej zapłaty.

2. oddala powództwo w pozostałej części

3. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu.

4. nakazuje pobrać od pozwanego A. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Chełmnie – kwotę 400 (czterystu) złotych z tytułu nie uiszczonych kosztów sądowych należnych od zasądzonego roszczenia.

5. pozostałymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

6. wyrokowi w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 90/20

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 27 lipca 2020 r., który wpłynął do tut. Sądu w dniu

03 sierpnia 2020 r., pełnomocnik powoda M. S. wniósł m. in.

o podwyższenie alimentów zasądzonych na rzecz powoda od pozwanego A. S. (1) przez Sąd Okręgowy w Toruniu w sprawie o sygnaturze I C 550/16 z dnia 9 maja 2016 r. w kwocie po 1000 zł do kwoty po 2000 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia – począwszy od dnia wniesienia pozwu i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu wg norm przepisanych. W pozwie tym pełnomocnik powoda zawarł również wniosek o udzielenie zabezpieczenie powództwa poprzez zobowiązanie pozwanego do łożenia na rzecz powoda, do czasu prawomocnego zakończenia procesu, tytułem alimentów kwoty

po 1800 zł miesięcznie płatnych, poczynając od dnia wniesienia pozwu, do rąk powoda do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że M. S. jest synem pozwanego, pochodzącym ze związku z A. S. (2) przy czym małżeństwo to zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 9 maja 2016 roku. W orzeczeniu w pkt 4 sentencji Sąd zasądził na rzecz powoda rentę alimentacyjną w kwocie po 1000 zł miesięcznie. W chwili ustalania alimentów na tym poziomie M. S. był małoletni

i uczęszczał do szkoły średniej. W ocenie strony powodowej od chwili ustalenia alimentów zaszła taka zmiana okoliczności po stronie potrzeb uprawnionego, która uzasadnia zastosowanie art. 138 k.r.o. Wyraża się to przede wszystkim w podjęciu w październiku 2018 roku studiów stacjonarnych na Uniwersytecie T.-Przyrodniczym w B. na kierunku architektura. Studia pierwszego stopnia planowo mają trwać do lutego 2022 roku.

W dalszej części uzasadnienia pełnomocnik powoda podniósł, że M. S. od ponad roku nosił się z zamiarem wytoczenia nin. powództwa, albowiem nie jest zasadne, by matka, mimo wysokich zarobków, ponosiła większość kosztów jego utrzymania, próbował skłonić ojca do podwyżki dobrowolnej alimentów, jednak bezskutecznie. Pełnomocnik powoda twierdził, że treść odpowiedzi pozwanego zawiera po pierwsze wyolbrzymione treści w zakresie dodatkowych kwot lub prezentów jakie ojciec przekazywał powodowi, po drugie wynika z niej, że jedną z podstaw odmowy podwyżki jest konieczność częściowego łożenia na utrzymanie pasierbów pozwanego, co do których obowiązek alimentacyjny po jego stronie nie istnieje. Jednocześnie podkreślił, że M. S. z uwagi na czasochłonność studiów, konieczność wykonywania projektów nie ma żadnej możliwości by podjąć choćby dorywcze zajęcie zarobkowe, które podjął w wakacje poprzedzające studia, a nawet jeszcze w szkole średniej. Organizacja roku akademickiego spowodowała, że sesja letnia zakończyła się dopiero w II połowie lipca, w sierpniu powód zaś musi odbyć praktyki studenckie. Dalej podano, że matka powoda, z którą ten zamieszkuje spłaca kredyt na dom w miesięcznej racie ok. 1900 zł. Koszty eksploatacji domu wraz z mediami wynoszą 1235 zł (z czego połowa przypada na powoda tj. 617 zł). Zaś w chwili formułowania pisma z grudnia 2019 roku koszty te były nieco niższe bo wynosiły niespełna 1080 zł, czyli 540 zł/os. (...), że zważywszy na duże koszty związane z profilem studiów i konieczność sukcesywnego zakupu odpowiedniego komputera, mebli kreślarskich (nie wszystkie projekty są wykonywane komputerowo), zlecenia wielkoformatowych kolorowych wydruków projektów powód uznał, że nie stać jego matki na opłacanie mieszkania lub choćby pokoju studenckiego

w B. (koszt do 1000 zł). W związku z tym codziennie dojeżdża do B.

i czasami na jej terenie korzysta z komunikacji miejskiej, na co potrzeba ok. 205 zł miesięcznie. Zwykle zakupy materiałów piśmiennych, kserokopii kart pracy czy podręczników kosztują miesięcznie ok. 60 zł. W okresie semestralnym powód przygotowuje projekty, do których wydruki wielkoformatowe to wydatek ok. 150 zł, a rocznie powód wykonuje ich kilka (rocznie jest to koszt ok. 600 zł, a zatem dodatkowo po 50 zł/m-c).

Pełnomocnik powoda dodał, że dużym obciążeniem budżetu jest wyżywienie, gdyż powód jest alergikiem, cierpi na astmę oskrzelową, nie toleruje niektórych pokarmów. Powód z uwagi na często całodzienny pobyt poza domem praktycznie w czasie tygodnia studenckiego jada posiłki poza domem, w domu je śniadanie i obiadokolację po powrocie. Wskazano, że na wyżywienie poza domem potrzebuje ok. 500 zł, co najmniej drugie tyle potrzebuje na pozostałe jedzone w domu posiłki. Koszt wyżywienia M. S. oceniono na kwotę od 1000 do 1200 zł. Dodano, że powód leczy się u alergologa, dermatologa oraz okulisty. Ponosi koszt zakupu soczewek kontaktowych. Jest również pod kontrolą z powodu obniżonej odporności z uwagi na astmę, sezonowo zażywa suplementy wzmacniające odporność, korzysta z odpłatnych szczepień. Na stale przyjmuje leki wziewne

i antyhistaminowe, donosowe z uwagi na przewlekły nieżyt nosa oraz doraźnie potrzebuje odczulania. Pełnomocnik powoda wskazał, że biorąc pod uwagę wizyty u wszystkich specjalistów, sezonowe zwiększenie kosztów poboru leków i leki przewlekłe zażywane rocznie powód wydaje ok. 4400 zł, a zatem 365 zł na miesiąc. Składa się na powyższe: alergolog 4x150 zł wizyta, dermatolog 3x120 zł wizyta, okulista 1x100 zł wizyta, dentysta 1x100 zł wizyta, leki alergolog 100 zł m-c, dermatolog średnio 50 zł m-c, soczewki 88 zł m-c, suplementy 30 zł m-c. Podał, że na kosmetyki i środki czystości powód potrzebuje ok. 139 zł, na odzież i obuwie ok. 140 zł. Wypoczynek zimowy i letni to rocznie ok. 2700 - 2800 zł, co daje ok. 230 zł/m-c. Na rozrywkę i rozwój powód potrzebuje ok. 175 zł (wyjazdy na koncerty, wyjście

do kina, zaproszenie przyjaciół na urodziny), od matki powód otrzymuje kieszonkowe w kwocie 100 zł (zakup książki czy płyty).

Pełnomocnik powoda twierdził, że powód nie jest osobą przyzwyczajoną do wysokiego poziomu życia, mimo że jest jedynym dzieckiem dobrze sytuowanych rodziców. Jego priorytetem są studia i to na nich się skupia. Dodał, że w najbliższym czasie powód musi zakupić niezbędny sprzęt komputerowy, biurko kreślarskie i oświetlenie kreślarskie. Łączny koszt tych zakupów to wydatek minimum 6000 zł. Podniósł, że w braku współpracy w zakresie pokrycia jednorazowego wydatku wraz z matką pozwany winien partycypować w tych kosztach na zasadzie alimentów (powód wówczas będzie spłacał sprzęt ratalnie). Twierdził, że biorąc pod uwagę ok. 3-letnią trwałość tych zakupów daje to ok. 167 zł miesięcznie. Zatem średni miesięczny koszt utrzymania powoda należy określić na poziomie 3400 zł (nieco więcej niż w grudniu 2019 r.).

Dalej podano, że powód musi się przygotować na nowy rok akademicki, dlatego też zachodzi potrzeba, by roszczenie określone w pkt 1 petitum zabezpieczyć, albowiem jego brak może pociągnąć za sobą negatywne skutki dla powoda. Podkreślono, że z uwagi na zaangażowanie czasowe i intelektualne wynikające z kierunku studiów (...) nie ma możliwości samodzielnego utrzymania, z drugiej zaś strony po stronie zobowiązanego z pewnością nie można mówić o sytuacji, w której zadośćuczynienie roszczeniu uprawnionego spowoduje jego niedostatek. Pozwany nie przyczynia się nadto w żaden inny sposób do utrzymania powoda. Podkreślono, że powód nie jest już małoletni i nie wymaga osobistych starań opiekuńczych, jednak nadal matka powodowi gotuje, pierze, zaspokaja jego potrzeby mieszkaniowe, co uzasadnia by to pozwany w większym stopniu ponosił ciężar finansowy jego potrzeb. Jak twierdził pełnomocnik powoda, pozwany eksponuje, że poza alimentami przekazywał M. S. prezenty i pieniądze, jednak od rozwodu były to pojedyncze sytuacje i datujące się raczej na okres sprzed 2018 r. Poza tym – w ocenie powoda - prezenty rzeczowe lub gotówkowe zawsze wiązały się z urodzinami lub świętami, nie miały więc celu alimentacyjnego. Dodano, że poza jedynym przypadkowym spotkaniem w galerii handlowej w czasie którego w 2019 r. pozwany wręczył powodowi 100 zł M. S. nigdy nie dostał nic od ojca bez okazji.

W końcowej części pisma podkreślono, że to matka powoda - A. S. (2) - sama sfinansowała remont pokoju syna, studniówkę i ubiór na nią, opłaciła część pierwszej i całą drugą 10-miesięczną kurację dermatologiczną na trądzik (po 300 zł za każdy miesiąc), zakupiła dwie pary okularów korekcyjnych, trzykrotnie była z synem na tygodniowych feriach na nartach, zorganizowała i pokryła wyjazd letni w góry i dwa wyjazdy do E.. (k. 3 – 7).

Pełnomocnik pozwanego A. S. (1) w odpowiedzi na pozew z dnia 3 września 2020 r. wniósł m. in. o oddalenie powództwa w całości, oddalenie wniosku o zabezpieczenie powództwa złożonego przez powoda w pkt 4 pozwu i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych oraz kosztów uiszczonych przez pozwanego opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. W uzasadnieniu powyższego pisma podniesiono, iż w dniu 9 maja 2016 roku Sąd Okręgowy w Toruniu I Wydział Cywilny wydał wyrok (sygn. akt I C 550/16), w którym w pkt 4 zasądził od A. S. (1) na rzecz M. S. rentę alimentacyjną w kwocie 1000 zł miesięcznie płatną z góry do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk przedstawiciela ustawowego - matki A. S. (2), poczynając od daty prawomocności wyroku z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat a pozwaną zobowiązał do ponoszenia pozostałych kosztów utrzymania i czynienia osobistych starań o wychowanie syna. W dniu 27 lipca 2020 roku pełnomocnik M. S. złożył pozew o podwyższenie alimentów z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia na czas trwania procesu. W pozwie tym powód domaga się podwyższenia alimentów do kwoty po 2000 zł miesięcznie. Pełnomocnik pozwanego podniósł, że pozwany nie zgadza się na podwyższenie alimentów do jakiegokolwiek kwoty i wnosi o oddalenie powództwa w całości. Podkreślił, że kwota 1000 zł tytułem alimentów została ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 9 maja 2016 roku. Od daty zamknięcia rozprawy nie minął relatywnie długi okres czasu, który uzasadniałby tak znaczne (o 100 %) podwyższenie wysokości świadczenia alimentacyjnego. Dodał, iż wskazania doświadczenia życiowego dowodzą, że żądania strony powodowej są zbyt wygórowane. Zatem pozwany nie zgadza się z wywodami strony powodowej, aby miesięczne koszty utrzymania syna oscylowały na poziomie 3400

zł. Pełnomocnik A. S. (1) twierdził, że uwzględnienie żądań powództwa nie tylko prowadziłyby do przeniesienia zasadniczej części kosztów utrzymania syna na pozwanego, ale dawałyby podstawy do uznania, że koszt utrzymania uczącego się syna stron przewyższa koszt utrzymania pracującej osoby dorosłej, której jedynym źródłem dochodu jest wynagrodzenie za pracę w minimalnej wysokości. Podkreślił, że w ocenie pozwanego kwota żądanych świadczeń alimentacyjnych

w wysokości po 2000 zł jest wygórowana i nie odpowiada usprawiedliwionym potrzebom osób w wieku powoda oraz nie jest adekwatna do aktualnych możliwości pozwanego.

W dalszej części pisma podano, że sytuacja majątkowa A. S. (1) nie uległa poprawie od daty wydania wskazanego wyżej wyroku. Przeciwnie zważywszy na jego sytuację rodzinną uległa pogorszeniu, a budżet domowy doznał dodatkowych koniecznych obciążeń. A. S. (1) pozostaje w związku małżeńskim i prowadzi wspólnie z żoną oraz jej dziećmi wspólne gospodarstwo domowe. Generuje to dodatkowe obciążenia finansowe w zakresie codziennego utrzymania, zaspokajania codziennych potrzeb oraz zaangażowania finansowego w rozwój rodziny. Zgodnie z zeznaniem podatkowym PIT-37

w roku 2019 po odliczeniach dochód pozwanego wyniósł 92946,65 zł (miesięcznie: $92946,65 \text{ zł} : 12 = 7745,47 \text{ zł}$).

Wskazano, że pozwany jest żołnierzem zawodowym i od poniedziałku do piątku pracuje w Dowództwie Generalnym Rodzajów Sił Zbrojnych w W.. Na weekendy wraca do rodziny do I.. Dojazdy do pracy i powroty do domu rodzinnego generują miesięczny koszt w wysokości ok. 700 zł. Ponadto pozwany w ciągu miesiąca kupuje bilety komunikacji miejskiej, na które wydaje ok. 150 zł. Dodano, że praca poza stałym miejscem zamieszkania generuje większe koszty wyżywienia – oprócz partycypowania w kosztach wyżywienia żony i dzieci w I., pozwany musi również ponosić wydatki na swoje wyżywienie w W..

Twierdzono, że miesięczny koszt utrzymania pozwanego i jego rodziny wynosi około 9328 zł. Na ww. kwotę składają się następujące wydatki:

- a) czynsz za mieszkanie – 558 zł,
- b) ubezpieczenia mieszkania – 33 zł,
- c) prąd – 80 zł,
- d) woda – 180 zł,
- e) TV + Internet – 66 zł,
- f) telefon – 66 zł,
- g) gaz – 23 zł,
- h) kredyt hipoteczny na mieszkanie – 430 zł,
- i) pożyczka – 206 zł,
- j) spłata pożyczki na mieszkanie – 800 zł,
- k) dojazdy do pracy (pozwanego i jego żony) – 900 zł,
- l) ubezpieczenie samochodu – 285 zł,
- m) bilety (...) w W. – 150 zł,
- n) ubezpieczenie na życie (pozwanego i jego żony) – 151 zł,

- o) wyżywienie – 3600 zł,
- p) odzież, obuwie – 500 zł – 600 zł,
- q) leki, wizyty lekarskie, rehabilitacja – 500 zł,
- r) środki czystości, kosmetyki – 200 zł,
- s) wypoczynek letni i zimowy – 500 zł.

Podkreślono, że pozwany pokrywa większą część kosztów utrzymania rodziny w porównaniu do małżonki, która osiąga niższe dochody. Dodatkowym obciążeniem budżetu domowego A. S. (1) jest kwota 800 zł wydatkowana miesięcznie na rzecz teściów pozwanego tytułem sfinansowania raty kredytu zaciągniętego przez teściów

z korzyścią dla pozwanego i jego żony, z którego to kredytu teściowie pozwanego spłacili kredyt obciążający nieruchomość zamieszkałą przez pozwanego wraz z żoną. Podano, że kwota kredytu zaciągniętego przez teściów pozwanego wynosiła 76000 zł. Teściowie spłacili z wyprzedzeniem kredyt obciążający nieruchomości by obniżyć koszty obsługi kredytu. Dodano, że powód wraz z żoną spłacili dotychczas 16800zł, pozostało do spłaty 59200 zł, tj. po 800zł/m-c przez 6 lat.

Pełnomocnik A. S. (1) twierdził, że pozwany w zasadzie nie ma możliwości dodatkowego zarobkowania ze względu na to, że służba wojskowa wymaga dyspozycyjności, a ustawa o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych nakłada ograniczenia w kwestii podejmowania dodatkowego zatrudnienia. Wskazał ponadto, że pozwany przy okazji każdego kontaktu z synem przekazywał na jego rzecz środki finansowe lub/i prezenty. A. S. (1) „dołożył się” synowi również do sfinansowania kursu na prawo jazdy (800 zł), wersalki (1600 zł), telefonu (1000 zł). Podał, że na osiemnaste urodziny powoda pozwany przekazał mu w prezencie 1000 zł oraz dodatkowo dołożył się matce powoda do organizacji tej uroczystości dla kolegów i znajomych. Jednocześnie podniósł, że przy każdej okazji spotkania pozwany wręczał powodowi kieszonkowe. Na dzień dziecka w 2017 roku pozwany zorganizował powodowi dwudniowy wyjazd do gospodarstwa agrotury-stycznego. W 2018 roku na dzień dziecka zorganizował powodowi lot awionetką. A. S. (1) nie domagał się od matki powoda kwoty 150 zł tytułem zwrotu połowy kosztów sądowych zasądzonej w wyroku rozwodowym wydanym przez Sąd Okręgowy w Toruniu w dniu 9 maja 2016 (sygn. akt I C 550/16) - wskazał jej żeby kwota ta została przeznaczona na potrzeby syna. Pełnomocnik A. S. (1) podniósł, iż nie może się ostać stwierdzenie, że pozwany nie przyczynia się do zaspokajania poza alimentacyjnych potrzeb dziecka.

W końcowej części pisma podkreślił, że wskazując in gremio na powyższe okoliczności, nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie nie ujawniły się przesłanki do podwyższenia należnych od pozwanego alimentów na rzecz M. S. (k. 33 – 37v).

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. (2) i A. S. (1) zawarli związek małżeński w dniu 18 lipca 1998 r. w C.. Ze związku małżeńskiego strony posiadają syna M. S., urodzonego (...) w C.. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 9 maja 2016 r., w sprawie sygn. akt I C 550/16, małżeństwo A. S. (1)

i A. S. (2) zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie. W wyroku tym Sąd powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad wspólnym małoletnim dzieckiem stron, tj. M. S. matce, zaś ojcu ograniczył władzę rodzicielską do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka dotyczących zdrowia, nauki, kierunku kształcenia. Jednocześnie Sąd nie orzekł w przedmiocie utrzymywania kontaktów A. S. (1) z dzieckiem. Sąd nałożył na obie strony obowiązek ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletniego syna stron i tytułem udziału w tych kosztach ojca zasądził od A. S. (1) na rzecz małoletniego M. S. rentę alimentacyjną w kwocie 1000 zł miesięcznie, płatną z góry do dnia 10-go

każdego miesiąca do rąk przedstawiciela ustawowego – matki A. S. (2), poczynając od daty prawomocności wyroku z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, a A. S. (2) zobowiązał do ponoszenia pozostałych kosztów utrzymania i czynienia osobistych starań o wychowanie syna. Sąd odstąpił od orzekania o sposobie korzystania z mieszkania. Ponadto Sąd nakazał zwrócić A. S. (1) ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Toruniu – kwotę 300 zł tytułem połowy opłaty oraz zasądził od A. S. (2) na rzecz A. S. (1) kwotę 150 zł tytułem zwrotu połowy kosztów sądowych.

(dowód: odpis zupełny aktu urodzenia powoda M. S. - k. 5 – 5v akt

sprawy I C 550/16 Sądu Okręgowego w Toruniu; wyrok z dnia 9 maja 2016 r.

– k. 20 – 20v akt sprawy I C 550/16 Sądu Okręgowego w Toruniu)

Podczas wyrokowania w sprawie rozwodowej M. S. miał 17 lat i był uczniem II klasy Technikum Logistycznego. Matka powoda A. S. (2) mieszkała sama z synem, była zatrudniona jako koordynator ds. podatkowych w firmie (...) S.A. i zarabiała ok. 4500 zł netto miesięcznie. Pozwany A. S. (1) był żołnierzem zawodowym, pracował w I.. Jego zarobki kształtowały się na poziomie ok. 4950 zł netto miesięcznie. Mieszkał sam w mieszkaniu służbowym.

(dowód: protokół rozprawy z dnia 9 maja 2016 r. w sprawie o sygnaturze I C 550/16

Sądu Okręgowego w Toruniu – k. 18 – 19 akt sprawy o sygnaturze I C 550/16

Sądu Okręgowego w Toruniu)

Powód M. S. obecnie ma 22 lata. Jest studentem III roku studiów stacjonarnych I stopnia na kierunku architektura na Wydziale Budownictwa, (...)

i (...) im. J. i J. Ś. w B.. Od połowy marca 2020 r. zajęcia dla studentów odbywają się zdalnie w formie wykładów i ćwiczeń, trwają od poniedziałku do czwartku po 4-6 godzin dziennie, w czwartki zaczynają się o 8:00 i kończą o 19:00. Po ukończeniu tych studiów planuje on rozpocząć studia magisterskie. Gdy zajęcia były realizowane w trybie stacjonarnym powód codziennie dojeżdżał do B. i czasami na jej terenie korzystał z komunikacji miejskiej na co potrzeba ok. 205 zł miesięcznie. Zakupy materiałów piśmiennych, kserokopii kart pracy czy podręczników kosztują ok. 60 zł miesięcznie.

W okresie semestralnym M. S. przygotowuje projekty, do których wydruki wielkoformatowe to wydatek ok. 150 zł, a rocznie powód wykonuje ich kilka (rocznie jest to koszt ok. 600 zł, a zatem dodatkowo po ok. 50 zł/m-c). Powód w listopadzie 2020 r.

oraz w marcu 2021 r. zakupił laptopa i akcesoria komputerowe. Łączny koszt tych zakupów wyniósł 3918,98 zł. Mieszka z matką w domu jednorodzinnym w B.. Koszty eksploatacji domu wraz z mediami wynoszą ok. 1235 zł miesięcznie (z czego połowa przypada na powoda tj. ok. 617 zł miesięcznie). Wydatki związane z wyżywieniem powoda wynoszą ok. 1000 zł miesięcznie. M. S. leczy się u alergologa, dermatologa oraz okulisty. Ponosi koszt zakupu soczewek kontaktowych – ok. 180 zł kwartalnie. Sezonowo zażywa suplementy wzmacniające odporność, które kosztują ok. 30 zł miesięcznie. Korzysta

z odpłatnych szczepień. Powód około 3 - 4 razy w roku ma wizytę u alergologa, 3 razy

w roku wizytę u dermatologa, raz w roku wizytę u okulisty i dentysty, co daje łącznie około 1070 zł. Wykupuje leki w związku z astmą oskrzelową oraz alergią, na jakie się leczy. Łączny koszt zakupu leków dla powoda to kwota ok. 150 zł miesięcznie. Na kosmetyki

i środki czystości powód wydaje ok. 139 zł miesięcznie, na odzież i obuwie ok. 140 zł miesięcznie, wypoczynek zimowy i letni ok. 228 zł miesięcznie, na rozrywkę i rozwój ok. 175 zł miesięcznie. Matka powoda przekazuje mu co miesiąc kieszonkowe w kwocie 100 zł (zakup książki czy płyty). Na powodzie i jego matce spoczywa ciężar utrzymania psa, który jest schorowany (w okresie od stycznia 2021 r. do kwietnia 2021 r. koszt jego leczenia wyniósł ok. 900 zł). M. S. nie posiada żadnego majątku, nie ma żadnych dochodów. Pozostaje on na utrzymaniu swojej matki. Regularnie otrzymuje od swojego ojca alimenty, ich kontakty są sporadyczne.

(dowód: zestawienie kosztów utrzymania domu – k. 17; faktura VAT nr (...)_ (...) z dnia 12 września 2020 r. – k. 87; informacja o stanie zdrowia M. S. z dnia 24 października 2020 r. – k. 88; faktura nr (...) z dnia 8 września 2020 r. – k. 90; historia rachunku bankowego – k. 105, 108, 124 - 126, 134 -145, 307 - 308; potwierdzenia wykonania operacji – k. 91, 109 - 114, 147 – 148, 304 – 306, 310; poglądowy cennik uczelnianych usług ksero wielkoformatowych wraz z przykładowym wydrukiem wielkoformatowym – k. 115 - 122; faktura (...) z dnia 13 października 2020 r. – k. 146, przesłuchanie świadka A. S. (2) – k. 74v – 75; zaświadczenie z dnia 30 listopada 2020 r. wydane przez (...) w B. – k. 226; terminarz roku akademickiego (...) w B. – k. 227; faktura VAT nr: (...) z dnia 11 marca 2021 r. – k. 189; faktura VAT nr (...) z dnia 10 listopada 2020 r. – k. 290; faktura VAT (...) z dnia 2 grudnia 2020 r. – k. 291; faktura VAT (...) z dnia 20 lutego 2021 r. – k. 292; faktura VAT (...) z dnia 4 lutego 2021 r. – k. 293; faktura VAT (...) z dnia 17 listopada 2020 r. – k. 294; faktura VAT (...) z dnia 2 grudnia 2020 r. – k. 295; faktura VAT nr (...)_ (...) /P z dnia 10 stycznia 2021 r. – k. 296; faktura VAT nr (...)_ (...) /P z dnia 13 marca 2021 r. – k. 297; faktura VAT nr (...)_ (...) z dnia 24 listopada 2020 r. – k. 298; faktura VAT (...) z dnia 4 listopada 2020 r. – k. 299 – 299v; faktura VAT (...) z dnia 22 lutego 2021 r. – k. 300 – 300v; faktura nr (...) z dnia 4 listopada 2020 r. – k. 302; faktura nr (...) z dnia 16 grudnia 2020 r. – k. 303; rachunek nr (...) z dnia 14 grudnia 2020 r. – k. 303a; przesłuchanie powoda M. S. – k. 318 – 319).

A. S. (2) jest zatrudniona w firmie (...) S. A. W 2019 r. w rocznym zeznaniu podatkowym wykazała dochód w wysokości 112512,79 zł. Matka powoda, z którą ten zamieszkuje spłaca kredyt na dom, kwota zapłaconej raty na dzień 15 września 2020 r. wyniosła 1872,88 zł, 15 października 2020 r. – 1933,77 zł, 16 listopada 2020 r. – 1864,25 zł. Z zaświadczenia z banku (...) S.A. z 10 grudnia 2020 r. wynika, że saldo zadłużenia na dzień 9 grudnia 2020 r. z tytułu przedmiotowego kredytu wynosiło 91 460,36 CHF, w tym: kapitał w kwocie 91 440,57 CHF, odsetki w kwocie 19,79 CHF. Data następnej płatności raty kapitałowo – odsetkowej

przypadała na dzień 15 grudnia 2020 r. w kwocie 446,12 CHF w tym: kapitał w kwocie 422,21 CHF, odsetki w kwocie 23,91 CHF. Na miesięczne koszty utrzymania domu składają się: opłata za węgiel – ok. 428 zł, ubezpieczenie domu – ok. 47 zł, podatek od nieruchomości – ok. 58 zł, prąd – ok. 310 zł, woda – ok. 63 zł, TV – ok. 60 zł, wywóz śmieci – ok. 39 zł, Internet + telefon – ok. 227 zł. Matka powoda posiada 12-letni samochód.

(dowód: akt notarialny z dnia 29 maja 2018 r. (Repertorium A 4035/2018 – k. 44 - 47,

zeznanie podatkowe matki powoda za 2019 r. – k. 80 - 84; przesłuchanie

świadka A. S. (2) – k. 74v – 75; harmonogram spłaty kredytu

– k. 229 – 231v; zaświadczenie z banku (...) S.A. z dnia

10 grudnia 2020 r. – k. 232)

Pozwany A. S. (1) pełni zawodową służbę wojskową jako służbę stałą na stanowisku służbowym:

- Starszy Specjalista

- Oddział (...)

- Zarząd (...) Wojskowej

- Inspektorat Rodzajów Wojsk

- Dowództwo Generalne Rodzajów Sił Zbrojnych.

W styczniu 2020 r. jego uposażenie do wypłaty wyniosło 6628,36 zł; w lutym 2020 r. – 6530,36 zł; w marcu 2020 r. – 6319,57 zł + dodatkowe uposażenie roczne za rok 2019

w kwocie 6907,95 zł do wypłaty; w kwietniu 2020 r. 6628,36 zł + wyrównanie uposażenia za 01-04/2020 w wysokości 2728,22 zł do wypłaty; w maju 2020 r. – 7328,16 zł; w czerwcu, lipcu i sierpniu 2020 r. – 7310,66 zł; we wrześniu 2020 r. – 7355,36 zł. W marcu 2020 r. wypłacono pozwanemu równoważnik mundurowy za 2019 r. w wysokości 2147,78 zł, który nie stanowi dochodu i jest przeznaczony wyłącznie na zakup przedmiotów i umundurowania

i wyekwipowania oraz na pranie posiadanego wyposażenia. W 2019 r. w rocznym zeznaniu podatkowym A. S. (1) wykazał dochód w wysokości 120470,75 zł. Z zaświadczenia Jednostki Wojskowej nr 2063 w W. z 22 lutego 2021 r. wynika, że pozwany otrzymał należności w następującej wysokości:

- dodatek za rozłąkę po: 540 zł – 01-12-2020, 01-02/2021;

- zwrot kosztów przejazdu do miejsca zamieszkania członków rodziny i z powrotem po: 45 zł do wypłaty – 01-12/2020, (...);

- dodatkowe uposażenie roczne – 6907,95 zł do wypłaty – (...);

- gratyfikacja urlopowa – 5969,50 zł do wypłaty – (...);

- dodatkowe wynagrodzenie za czasowe pełnienie obowiązków służbowych: 642,59 zł do wypłaty – (...) oraz 22,99 do wypłaty – (...) – zakończenie 03.01.2021 r.

Dnia 30 sierpnia 2019 r. pozwany zawarł związek małżeński z E. K. (obecnie S.). Małżonkowie nie mają wspólnych dzieci. Żona pozwanego ma dwie córki z poprzedniego związku, na które otrzymuje alimenty w łącznej wysokości 1100 zł miesięcznie oraz świadczenie wychowawcze 500+. Starsza córka uczy się zdalnie, młodsza córka uczęszcza do 2 klasy szkoły podstawowej. Pozwany wraz z żoną nabyli laptopa do nauki zdalnej dzieci, miesięczna rata wynosi 313 zł (10 rat). E. S. (1) otrzymuje wynagrodzenie za pracę w wysokości 2000 zł netto miesięcznie. Koszt utrzymania pozwanego i jego rodziny wynosi około 9338 zł miesięcznie. Na kwotę tą składają się następujące miesięczne wydatki:

czynsz za mieszkanie – 558 zł; ubezpieczenie mieszkania – 33 zł; prąd – 80 zł; woda – 180 zł; TV + Internet – 66 zł; telefon – 66 zł; gaz – 23 zł; kredyt hipoteczny na mieszkanie – 430 zł; pożyczka – 216 zł; spłata pożyczki na mieszkanie – 800 zł; dojazdy do pracy (pозwanego i jego żony) – 900 zł; ubezpieczenie samochodu – 285 zł; bilety (...) w W. – 150 zł; ubezpieczenie na życie (pозwanego i jego żony) – 151 zł; wyżywienie – 3600 zł; odzież, obuwie – od 500 do 600 zł; leki, wizyty lekarskie, rehabilitacja – 500 zł; środki czystości, kosmetyki – 200 zł, wypoczynek letni i zimowy – 500 zł. Obciążeniem budżetu A. S. (1) jest kwota 800 zł wydatkowana miesięcznie na rzecz teściów pозwanego tytułem sfinansowania raty kredytu zaciągniętego przez teściów z korzyścią dla pозwanego i jego żony, z którego to kredytu teściowie pозwanego spłacili kredyt obciążający nieruchomość zamieszkałą przez pозwanego wraz z żoną. Kwota kredytu zaciągniętego przez teściów pозwanego wynosiła 76000 zł. Teściowie spłacili z wyprzedzeniem kredyt obciążający nieruchomość by obniżyć koszty obsługi kredytu. Pозwany wraz z żoną spłacili dotychczas 16800 zł, pozostało 59200 zł, tj. po 800 zł miesięcznie przez 6 lat. Małżonkowie są właścicielami drugiego mieszkania, które wynajmują od lutego 2019 r. za kwotę 850 zł miesięcznie + opłaty. Z powyższej kwoty żona pозwanego przekazuje swoim rodzicom środki pieniężne w wysokości 800 zł. Pозwany jest właścicielem samochodu marki (...), rok produkcji 2007, i samochodu marki (...), rok produkcji 2011.

A. S. (1) ma zdiagnozowaną wielopoziomową dyskopatię w obrębie kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego. Jest w trakcie zabiegów rehabilitacyjnych. Pozostaje pod kontrolą poradni neurologicznej i alergologicznej. W okresie od 4 lutego 2021 r. do 12 lutego 2021 r. przebywał na zwolnieniu lekarskim (przyczyną niezdolności do pracy pозwanego była rwa kulszowa). W marcu 2021 r. został skierowany na zabieg kriolezji (planowany w kwietniu 2021 r.). Wymaga stosowania okularów korygujących wzrok. U żony pозwanego E. S. (1) rozpoznano jednostki chorobowe w postaci choroby krążka międzykręgowego szyjnego z uszkodzeniem korzeni nerwów rdzeniowych (jest kwalifikowana do leczenia operacyjnego). W okresie od 3 lutego 2021 r. do 1 marca 2021 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim.

(dowód: zeznanie podatkowe pозwanego za 2019 r. – k. 39 - 40v, zaświadczenie z dnia 16 września 2020 r. o wynagrodzeniu pозwanego – k. 69 – 72, zaświadczenie z dnia 21 października 2020 r. dot. służby wojskowej pозwanego – k. 73, przesłuchanie świadka M. K. (1) – k. 75 – 75v, przesłuchanie świadka E. S. (1) – k. 75v – 76v; umowa o udzielenie pożyczki mieszkaniowej zawarta w dniu 27 kwietnia 2018 r. – k. 165 – 165v; zaświadczenie rehabilitacyjne z dnia 14 sierpnia 2020 r. – k. 166; wynik badania pозwanego A. S. (1) przeprowadzonego dnia 11 września 2020 r. – k. 168v; odpis skrócony aktu małżeństwa A. S. (1) i E. S. (1) – k. 172 – 172v; umowa z dnia 1 lutego 2019 r. zawarta w I. pomiędzy E. S. (2) [obecnie S.], A. S. (1) a M. K. (2) i M. K. (1) – k. 173; umowa o kredyt na zakup towarów i usług nr (...) zawarta w dniu 18 września 2020 r. – k. 174 – 175; faktura nr (...) z dnia 7 września 2020 r. – k. 176; faktura nr (...) z dnia 4 września 2020 r. – k. 176v; faktura nr (...) z dnia 30 października 2020 r. – k. 177; faktura nr (...) z dnia 2 października 2020 r. – k. 177v; faktura VAT nr (...) z dnia 8 lutego 2020 r. – k. 178v; faktura nr (...) z dnia 17 sierpnia 2020 r. – k. 179v; faktura VAT nr (...) _WOJ z dnia 7 września 2020 r. – k. 180; faktura VAT nr (...) _WOJ z dnia 31 lipca 2020 r. – k. 182; skierowanie do poradni specjalistycznej z dnia 24 sierpnia 2020 r. – k. 183v; faktura VAT (...) z dnia 24 sierpnia 2020 r. – k. 187; informacja z M. Bank z 30 kwietnia 2018 r. – k. 191; zaświadczenie (...) z dnia 30 października 2020 r. – k. 192; zaświadczenie lekarskie z dnia 2 listopada 2020 r. dot. pозwanego A. S. (1) – k. 193; zaświadczenie z Jednostki Wojskowej nr 2063 w W. z dnia 25 stycznia 2021 r. – k. 255 – 255v; faktura VAT nr (...) _KRO z dnia 10 listopada 2020 r. – k. 263; faktura nr (...) z dnia 23 listopada 2020 r. – k. 264; faktura VAT nr (...) z dnia 4 stycznia 2021 r. – k. 265; faktura VAT nr (...) _WOJ/P z dnia 31 stycznia 2021 r. – k. 266; faktura VAT nr (...) _WOJ/P z dnia 3 lutego 2021 r. – k. 267; faktura VAT nr (...) _WOJ/P z dnia 3 lutego 2021 r. – k. 268; faktura VAT nr (...) _WOJ/P z dnia 8 lutego 2021 r. – k. 269; faktura nr (...) z dnia 20 lutego 2021 r. – k. 270; e-zwolnienie dot. pозwanego A. S. (1) – k. 271 – 271v; zaświadczenie z Jednostki Wojskowej nr 2063 w W. z dnia 22 lutego 2021 r. – k. 274 – 275v; faktura VAT nr (...) z dnia 11 marca 2021 r. – k. 313; skierowanie do szpitala (...) z dnia 11 marca 2021 r. – k. 314; przesłuchanie pозwanego A. S. (1) – k. 319 – 319v; e-zwolnienia dot. E. S. (1) – k. 322 – 326; wynik badania E. S. (1) przeprowadzonego dnia 19 stycznia 2021 r. – k. 327; dokument skierowania z dnia 25 marca 2021 r. dot. E. S. (1) – k. 328 - 329)

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie powyżej powołanych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania i nadesłanych na żądanie Sądu, których prawdziwość nie była przez strony kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych dla jej rozstrzygnięcia okoliczności. Sąd nie oparł się na paragonach złożonych do sprawy, albowiem nie są one rachunkami imiennymi i nie stanowią one dowodu zakupu określonej rzeczy lub usługi dla konkretnej osoby.

Nadto należało uznać za wiarygodne zeznania stron i świadków A. S. (2), M. K. (1), E. S. (1) w takim zakresie, w jakim są spójne, logiczne i korespondują z pozostałym materiałem zebrany w sprawie.

Sąd dokonał także ustaleń stanu faktycznego w oparciu o akta sprawy prowadzonej przed Sądem Okręgowym w Toruniu o sygnaturze I C 550/16, z których to akt sprawy Sąd dopuścił w niniejszej sprawie dowód.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 138 k. r. o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Stosownie zaś do treści art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Z powyższego wynika, że zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego przy orzekaniu o obowiązku alimentacyjnym rodziców wobec dzieci, które osiągnęły pełnoletność brać należy także pod uwagę, czy wskazują one chęć dalszej nauki oraz czy ich osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie przez nie nauki (por. orzeczenie SN z 14 listopada 1997 r. III CKN 257/97).

Bezsporne jest, że powód nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i nie posiada majątku, wobec tego oboje rodzice obowiązani są do przyczyniania się do łożenia na jego utrzymanie.

Rozpoznając niniejszą sprawę, na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że wypełniona została dyspozycja art. 138 k.r.o., uzasadniająca podwyższenie alimentów należnych powodowi od pozwanego.

W ocenie Sądu, osobiste zdolności powoda, jego chęć do dalszej nauki nie powinno się spotkać z odjęciem jemu pomocy materialnej ze strony pozwanego tym bardziej, że matka powoda systematycznie wspiera syna. Powszechnie wiadomo, że koszty utrzymania studenta są wysokie. Powód kontynuuje naukę w systemie dziennym w B., zatem potrzebuje pieniędzy na bieżące utrzymanie oraz koszty związane z nauką jak. np. zakup książek, wyżywienie czy ubranie. Ponadto powód w związku z kierunkiem studiów ponosi koszty zakupu materiałów piśmiennych, kserokopii kart pracy. W okresie semestralnym M. S. przygotowuje projekty, do których wydruki wielkoformatowe to wydatek ok. 150 zł, a rocznie powód wykonuje ich kilka.

Niewątpliwie potrzeby powoda są duże i pozwany winien wspierać w tym powoda. Tym bardziej, że powód wykazuje chęć dalszej nauki, stara się zdobyć wyższe wykształcenie. Zadeklarował, że rozpocznie naukę na studiach magisterskich na tym samym kierunku.

Ustalając wysokość należnych powodowi alimentów, Sąd wziął pod uwagę możliwości zarobkowe i aktualną sytuację finansową pozwanego. Obecnie jego miesięczne dochody netto wynoszą ok. 7300 zł. Z zaświadczenia Jednostki

Wojskowej nr 2063 w W. z 22 lutego 2021 r. wynika, że pozwany otrzymał należności w następującej wysokości: dodatek za rozłąkę po: 540 zł – 01-12-2020, 01-02/2021; zwrot kosztów przejazdu do miejsca zamieszkania członków rodziny i z powrotem po: 45 zł do wypłaty – 01-12/2020, (...); dodatkowe uposażenie roczne – 6907,95 zł do wypłaty – (...); gratyfikację urlopową – 5969,50 zł do wypłaty – (...); dodatkowe wynagrodzenie za czasowe pełnienie obowiązków służbowych: 642,59 zł do wypłaty – (...) oraz 22,99 do wypłaty – (...) – zakończenie 03.01.2021 r. Prawdą jest, że u pozwanego zmieniła się sytuacja życiowa, założył nową rodzinę i mieszka wraz z żoną i jej dwiema córkami. Okoliczności powyższe jednak nie zwalniają pozwanego z obowiązku alimentacyjnego wobec powoda. Mają natomiast wpływ na ustalenie wysokości alimentów, co Sąd uwzględnił, oddalając powództwo ponad kwotę 1500 złotych.

Wskazać w tym miejscu należy, iż obowiązek alimentacyjny obciąża także matkę powoda, która wedle własnych możliwości zarobkowych powinna łożyć na utrzymanie syna. Matka powoda pracuje i osiąga stałe dochody. W 2019 r. w rocznym zeznaniu podatkowym wykazała dochód w wysokości 112512,79 zł. Zrozumiałym jest jednak, że matka powoda nie jest w stanie sama sprostać ciągle rosnącym wydatkom związanym z utrzymaniem syna.

W ocenie Sądu alimenty w wysokości 1500 zł miesięcznie, odpowiadają usprawiedliwionym potrzebom powoda, zabezpieczą koszty jego utrzymania i są adekwatne do możliwości zarobkowych pozwanego. Każde z rodziców powoda pracuje i osiąga dochody, oboje powinni łożyć na utrzymanie syna, który jako osoba studiująca w systemie dziennym potrzebuje zapewnienia stabilizacji finansowej na czas trwania nauki.

Mając powyższe na uwadze Sąd, w oparciu o przepis art. 138 k.r.o., art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 i § 2 k.r.o. zasądził od pozwanego A. S. (1) na rzecz powoda M. S. podwyższone alimenty w kwocie 1500 zł miesięcznie, w miejsce dotychczasowych alimentów w wysokości 1000 zł, orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 9 maja 2016 r., wydanym w sprawie o sygnaturze I C 550/16, płatne począwszy od dnia 3 sierpnia 2020 r. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie opóźnienia w zapłata każdej raty do dnia jej zapłaty (pkt 1 wyroku). Resztę usprawiedliwionych potrzeb powoda musi zabezpieczyć matka. W pozostałym więc zakresie Sąd powództwo oddalił jako nieuzasadnione (pkt 2 wyroku).

O kosztach procesu Sąd – mając na uwadze stopień utrzymania się w sprawie każdej ze stron postępowania - orzekł na podstawie art. 100 k. p. c. znosząc je wzajemnie między stronami (pkt 3 wyroku).

W punkcie 4 wyroku nakazano pobrać od pozwanego A. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Chełmnie – kwotę 400 (czterystu) zł z tytułu nie uiszczonych kosztów sądowych należnych od zasądzzonego roszczenia, od których uiszczenia zwolniona była strona powodowa.

W punkcie piątym wyroku Sąd pozostałymi kosztami sądowymi, na zasadzie art. 96 ust. 1 pkt 2 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych /Dz. U. z 2020 r., poz. 755 z późn. zm./ oraz art. 100 k. p. c. obciążył Skarb Państwa, natomiast w punkcie szóstym - działając w myśl art. 333 § 1 pkt 1 k. p. c. - nadał wyrokowi z urzędu w jego punkcie pierwszym, czyli w zakresie zasądzającym podwyższone alimenty na rzecz powoda M. S., rygor natychmiastowej wykonalności.